

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

16.10.2013

B7-0476/2013

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om migrationsstrømmene i Middelhavsområdet, navnlig tragedien ved Lampedusa
(2013/2827(RSP))

**Juan Fernando López Aguilar, Sylvie Guillaume, Claude Moraes,
Rita Borsellino**
for S&D-Gruppen

RE\1006914DA.doc

PE519.354v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

B7-0476/2013

Europa-Parlamentets beslutning om migrationsstrømmene i Middelhavsområdet, navnlig tragedien ved Lampedusa (2013/2827(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets drøftelser af 7. og 8. oktober 2013 om de seneste hændelser på Lampedusa,
- der henviser til udtalelserne fra Kommissionens formand og kommissær, Cecilia Malmström, af 9. oktober 2013,
- der henviser til udtalelserne fra FN's Højkommissær for Flygtninge af 12. oktober 2013¹,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1872(2012) med titlen "Tab af liv i Middelhavet: hvem er ansvarlig", som blev vedtaget den 24. april 2012,
- der henviser til tidligere udtalelser fra FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder og til hans seneste rapport af 24. april 2013 om forvaltningen af EU's ydre grænser og dens indvirkninger på migranternes menneskerettigheder²,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til Genève-konventionerne fra 1949 og tillægsprotokollerne til dem,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010 af 19. maj 2010 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor³,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operative samarbejde, der samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (COM(2013)0197),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2011 af 25. oktober 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10.

¹ <http://www.unhcr.org/print/52594c6a6.html>

² http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A.HRC.23.46_en.pdf

³ EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11.

⁴ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 1.

oktober 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2013 om et europæisk grænseovervågningssystem (EUROSUR)¹,

- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 20. marts 2013 om ”Den europæiske naboskabspolitik: På vej mod et stærkere partnerskab” (JOIN(2013)0004),
 - der henviser til sin beslutning af 7. april 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik – den sydlige dimension²,
 - der henviser til den mundtlige forespørgsel om “frivillig permanent EU-flytningsordning” af 20. maj 2013,
 - der henviser til LIBE-Udvalgets rapport om dens delegations besøg på Lampedusa af november 2011,
 - der henviser til artikel 77, 78, 79 og 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at tragedien ved Lampedusa den 3. oktober 2013 forårsagede døden for mindst 360 migranter, mens hundredvis af andre savnes; der henviser til, at den efterfølgende tragedie ved Malta den 11. oktober 2013 forårsagede døden for mindst yderligere 23 personer;
- B. der henviser til, at mindst 20 000 personer er døde til søs ifølge Den Internationale Organisation for Migration, hvilket på ny vidner om nødvendigheden af at gøre sit yderste til at redde personer, der befinder sig i livsfare, og om nødvendigheden af, at medlemsstaterne overholder deres internationale forpligtelser, hvad angår redningsaktioner til søs;
- C. der henviser til, at der stadig er manglende klarhed på EU-niveau vedrørende ansvarsfordeling mellem de forskellige involverede enheder med henblik på at yde støtte til nødstedte skibe og vedrørende ansvaret for at koordinere eftersøgnings- og redningsoperationer;
- D. der henviser til, at menneskesmuglere og menneskehandlere udnytter illegale migranter, og ofre tvinges, lokkes og forledes til at komme til Europa gennem kriminelle netværk; der henviser til, at disse netværk udgør en alvorlig risiko for migranternes liv og er en udfordring for EU;
- E. der henviser til princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling, som er fastlagt i artikel 80 i TEUF;
- F. der henviser til, at det nye reviderede fælles europæiske asylsystem tager sigte på klarere

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0416.

² EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 114.

regler og at sikre rimelig og passende beskyttelse af personer, der har behov for international beskyttelse;

- G. der henviser til, EU-lovgivningen allerede har stillet en række værktøjer til rådighed, såsom visumkodeksen og Schengen-grænsekodeksen, der gør det muligt at give humanitære visa;
- H. der henviser til, at medlemsstaterne bør opfordres til at gøre brug af de midler, som vil blive stillet til rådighed af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og af de tilgængelige fonde under den forberedende foranstaltning ”Muliggørelse af genbosættelse for flygtninge i krisesituationer”, som blandt andet dækker de følgende foranstaltninger: at støtte personer, der allerede er anerkendt som flygtninge af FN’s højkommisær for flygtninge (UNHCR), at yde støtte til nødforanstaltninger i tilfælde af grupper af flygtninge, der er udpeget som prioriteter, og som udsættes for væbnede angreb eller befinder sig under sammentræffende omstændigheder, der gør dem ekstremt sårbare eller har en livstruende karakter, at yde supplerende finansiel støtte, hvor det er påkrævet, i forbindelse med krisesituationer til UNHCR og dets forbindelsesorganisationer i medlemsstaterne og på EU-niveau;
1. er af den holdning, at Lampedusa bør være et reelt vendepunkt for EU, og at den eneste måde, hvorpå endnu en tragedie kan forebygges, er ved at vedtage en koordineret strategi på grundlag af solidaritet og ansvarlighed med hjælp af fælles instrumenter;
 2. udtrykker bekymring over, at et stigende antal personer sætter deres liv på spil ved at begive sig på farlige bådoverfarter over Middelhavet til EU; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at sikre, at folk kan opnå adgang til Unionens asylsystem på en sikker måde uden at skulle ty til menneskesmuglere eller kriminelle netværk og uden at sætte deres liv på spil;
 3. henstiller til medlemsstaterne at undersøge og fremme al gældende EU-lovgivning og tilknyttede procedurer, der muliggør sikker indrejse i EU; bemærker, at lovlige indrejse i EU foretrækkes frem for en farligere ulovlig indrejse, som kan medføre fare for menneskehandel;
 4. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at overveje de tilgængelige instrumenter i henhold til EU's visumpolitik i området med henblik på at fremme lovlige migrationskanaler til EU og derved at bidrage til at nedbringe trangen til ulovlig indvandring ind i EU;
 5. opfordrer EU og medlemsstaterne til at føre tilsyn med blandede migrationsstrømme ved at anvende de tilgængelige europæiske og nationale instrumenter og at opretholde god koordination og kommunikation, f. eks. ved at indsamle og analysere relevante oplysninger;
 6. henstiller til Unionen, Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) og medlemsstaterne at sikre, at støtte til migranter, der er nødstedt, og redningsaktioner til søs er blandt hovedprioriteterne ved gennemførelsen af den for nylig vedtagne EUROSUR-forordning;

7. anmoder EU om at øge dens samarbejde med tredjelande, navnlig i forbindelse med dens naboskabspolitik, blandt andet ved at støtte og tilskynde de pågældende tredjelande til at efterleve deres forpligtelser i medfør af international lovgivning, herunder med hensyn til redningsaktioner til søs, beskyttelse af flygtninge og overholdelse af grundlæggende rettigheder;
8. påpeger, at der er behov for en mere sammenhængende strategi og mere solidaritet over for medlemsstater, der er udsat for et særligt pres, i modtagelsen af flygtninge og migranter; anmoder medlemsstaterne om at sikre, at alle bestemmelser, der er knyttet til de forskellige instrumenter i det fælles europæiske asylsystem, er gennemført korrekt;
9. understreger i særdeleshed betydningen af finansiel ansvarsfordeling på asylområdet, og anbefaler at oprette en mekanisme med tilstrækkelige ressourcer på grundlag af objektive kriterier til at reducere presset på medlemsstater, der modtager et højt antal asylansøgere og personer, der nyder international beskyttelse, i enten absolutte tal eller forholdsmæssigt;
10. minder om, at EU's solidaritet bør ledsages af ansvarlighed; minder medlemsstaterne om, at de har en retlig forpligtelse til at komme migranter på havet til undsætning; anmoder de medlemsstater, som ikke har overholdt deres internationale forpligtelser, om at ophøre med at afvise både med migranter om bord;
11. opfordrer de lovgivende parter, navnlig Rådet, til hurtigt at nå til enighed om nye bestemmelser for indgreb i forbindelse med Frontex-koordinerede operationer til søs med henblik på at opnå effektive og koordinerede redningsforanstaltninger på EU-niveau og at sikre, at operationerne udføres i fuld overensstemmelse med relevant international menneskerettigheds- og flygtningelovgivning og standarder hertil samt forpligtelser i medfør af havretten;
12. henstiller til Unionen og dens medlemsstater at ophæve eller revidere al lovgivning, der gør det strafbart at hjælpe migranter til søs; anmoder Kommissionen om at fremlægge forslag om ændring af Rådets direktiv 2002/90/EF, som omhandler hjælp til ulovlig indrejse, transit og ophold¹, med henblik på at klarlægge, at ydelse af humanitær bistand til migranter, som er nødstedte til søs, skal bifaldes og ikke være en foranstaltning, som nogensinde bør føre til nogen form for sanktion;
13. opfordrer Unionen og dens medlemsstater til at sikre, at skibsførere, der foretager eftersøgnings- og redningsoperationer, ikke anklages for at fremme smugling af de reddede personer eller retsforfølges;
14. opfordrer Unionen og dens medlemsstater til at oprette profilerings- og henvisningsmekanismer, herunder adgang til retfærdige og effektive asylprocedurer for dem, der muligvis har behov for international beskyttelse, ud fra den betragtning, at landgang ikke nødvendigvis overdrager et eneansvar for behandling og løsningsudarbejdelse til den stat, på hvis territorium personer, der er blevet reddet til søs, går fra borde;

¹ EUT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

15. opfordrer Unionen og dens medlemsstater til at arbejde med indførelsen af effektive og forudsigelige instrumenter til at fastlægge sikre landgangssteder for flygtninge og migranter, der er blevet reddet;
16. henstiller til medlemsstaterne at overholde princippet om non-refoulement i overensstemmelse med gældende international og EU-lovgivning; anmoder medlemsstaterne om øjeblikkeligt at indstille enhver praksis med uretmæssig og langvarig tilbageholdelse, som strider imod international og europæisk lovgivning, og minder om, at foranstaltninger til tilbageholdelse af migranter altid bør ledsages af en administrativ afgørelse og skal være behørigt begrundet og for et forudbestemt tidsrum;
17. minder medlemsstaterne om, at personer, der søger international beskyttelse, bør henvises til de kompetente nationale asylmyndigheder og have adgang til retfærdige og effektive asylprocedurer;
18. anmoder medlemsstaterne om, hvor det er nødvendigt, at overveje at bringe artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 604/2013¹ i anvendelse med henblik på at påtage sig ansvaret for asylansøgninger fra personer, der er i fare for ikke at være i stand til at få adgang til deres rettigheder i en medlemsstat, som ikke kan efterkomme sine forpligtelser; bekræfter, at medlemsstaterne ligeledes bør overveje at bringe artikel 15 i førnævnte forordning i anvendelse for at forene adskilte familiemedlemmer;
19. opfordrer medlemsstaterne til at tage hånd om presserende behov for genbosættelse, der strækker sig ud over de eksisterende nationale kvoter, og behov for humanitær opholdstilladelse; opfordrer medlemsstaterne til at udnytte de midler, der endnu er disponible i forbindelse med den forberedende foranstaltning/pilotprojektet om genbosættelse;
20. anmoder om en forøgelse af henholdsvis Det Europæiske Asylstøttekontors (EASO) og Frontex's budget; minder om, at tilstrækkelige støttemidler til disse instrumenter er afgørende for at udvikle en koordineret strategi;
21. anmoder Frontex og medlemsstaterne om at sikre, at alle grænsevagter og øvrigt personale fra medlemsstaterne, som deltager i de europæiske grænseindsatshold, sammen med Frontex's personale uddannes inden for relevant EU-lovgivning og international lovgivning, herunder grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og retningslinjer med hensyn til at identificere personer, der søger beskyttelse, og henvise dem til hensigtsmæssige faciliteter i overensstemmelse med artikel 5 i den reviderede Frontex-forordning;
22. bifalder, at Kommissionen har til hensigt at nedsætte en taskforce i forbindelse med spørgsmålet om migrationsstrømme i Middelhavsområdet; insisterer på, at dette kun kan anses som værende det første skridt i retning af en mere ambitiøs strategi;
23. anmoder generelt om en mere helhedsorienteret strategi, som skal vedtages med hensyn til EU-politik på områder som asyl, lovlig migration, beskæftigelse, ulovlig indvandring, visum, ydre grænser, udenrigsanliggender og udvikling for at sikre en omfattende strategi,

¹ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31.

som kan forbinde migrationsspørgsmål;

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.